20.04.2017 г. / 11:48:55

Вяра

Против езичеството и идолите

Не бива и никога да забравяме как светиите на Христовата Църква са постъпвали с бесовските капища и идоли, и как са изобличавали кривоверците. Ето само някои примери:

„Той видял елините, които отивали в капището, да принасят жертви, и се **възпламенил от ревност по Господа**. Повикал със себе си множество християни, **отишъл и разбил идолите, а идолския храм разрушил до основи**. Елините веднага доложили на цар Юлиан, а Евпсихий, като знаел какви страдания го очакват, раздал имота си на бедните и се приготвил за мъченически подвиг, пребивавайки в пост и молитва.“

***(22.04 по светския - † 9 април по църковния календар - Св. мъченик Евпсихий Кесарийски*).**

„Александрийският патриарх призовал всички подчинени епископи **да съкрушат и низвергнат с обща молитва езическите идоли**... Много усърдни молитви, както съборни, така и частни, били принесени на Бога и всички идоли в града и околностите паднали, само един особено почитан от езичниците идол останал неповреден на мястото си... Патриархът веднага написал послание до свети Спиридон, с което го викал в Александрия, и му разказал за видението си. Щом получил посланието, свети Спиридон се качил на кораб и

отплавал за Александрия. Когато корабът спрял на пристана и светият слязъл на брега, **в същия миг идолът с многобройните му жертвеници се разрушил**. Така в града научили за пристигането на светия.“ **(*25.12 по светския - †12 декември по църковния календар - Св. Спиридон, епископ Тримитунтски чудотворец*).**

„В един от тези градове го въвели в езически храм, но със силата на молитвата **той разрушил всички идоли, намиращи се там**... След смъртта на трибуна светецът бил предаден за съд на Посидоний, който наредил да му сложат тежки окови и да го откарат в Милет, където **той отново разрушил идолите**. Заради това му отсекли главата...“

(*11.12 по светския - †28 ноември по църковния календар - Св. мъченик Акакий*).

„Те **ревностно** проповядвали Христовото учение и разрушили много идолски капища; с това те настроили против себе си елините и иудеите... Като чул, че в Александрия християните страдали от идолопоклонците, блажени Епимах отишъл в града, влязъл в главния езически храм през време на голям езически празник, **прекатурил жертвоприношенията на земята и строшил идолите**...

(*13.11 по светския - †31 октомври по църковния календар - Свв. апостоли Стахий и Амплий и другите с тях - от седемдесетте апостоли. Св. мъченик Епимах*).

„Разпространявайки честта и славата на името на Иисус Христос, в Египет **той съборил и разрушил много идоли**.“

(*2.11 по светския - †20 октомври по църковния календар - Св. великомъченик Артемий*).

„Военачалникът я изпратил в храма на своите богове, за да

види тя техните идоли. С нея тръгнали също идолските жреци и множество народ. Всички те мислели, че Параскева желае да се поклони на техните богове. Когато влезли в храма, в който имало множество идоли, Параскева мислено се помолила на Единия Истинен, пребиваваш във висините Бог, и като хванала идола на Аполон за крака, казала:

- Казвам на теб, бездушния и на всички тленни идоли, които се намират тук заедно с теб: така ви заповядва моят Господ Иисус Христос - паднете всички вие на земята и се превърнете в прах.

И ето, по думата на светицата, всички идоли паднали и се разрушили. Тогава всички избягали от идолския храм и започнали да викат:

- Велик е християнският Бог!“

„Когато децата заедно с родителите си били хванати от нечестивите и изправени пред беззаконния съд, **те ясно изповядали Христа и похулили идолите**. Заради това те били окачени и измъчвани със стъргане, при което поливали раните им със силен оцет и ги обгаряли с огън. А светиите се молели с усърдие и се утешавали един друг. Бог не презрял молениятa им и им изпратил Свои свети ангели, които ги освободили от оковите и подали изцеление на раните им. Като видели светиите внезапно освободени от оковите и изцелени от раните, нечестивите се ужасили.“

(*10.11 по светския - †28 октомври по църковния календар - света великомъченица Параскева. Ссв. мъченици Терентий, Неонила и седемте им деца. Св. Димитрий Ростовски митрополит . Св. свещеномъченик Кириак Йерусалимски. Св. преподобни Стефан Саваит*).

„Щом свърши молитвата, излезе от църквата, **отиде и събори езическия жертвеник, а идолите им разби**.“

(*11.11 по светския - † 29 октомври по църковния календар свети Аврамий Затворник*).

„По време на царстването на Константин Велики, ползвайки се от дадените тогава на християните права, **той разрушил едно езическо капище, също много хора извадил от езическото заблуждение** и наставил на правия спасителен път, както с назидателна беседа, така и с примера на непорочния си живот... богомерските идолопоклонници си спомнили за дякон Кирил, **който в царстването на Константин, разпален от ревност (*по Бога*), унищожил много, почитани в града идоли**,..“

(*11.04 по светския - † 29 март по църковния календар свети Марк, епископ Арефусийски).*

„Когато светецът бил заведен в храма на Аполон, той възнесъл молитва към своя Господ и **идолът паднал на земята и се разсипал на прах, а не след дълго и този непотребен храм се разрушил**.“

(*5.08 по светския - †23 юли по църковния календар - Св. свещеномъченик Аполинарий, епископ Равенски*).

„Когато я отвели в идолското капище, **тя взела кумира на бога Зевс (3), хвърлила го на земята и го разбила**.“

(*3.09 по светския - †21 август по църковния календар - Св. апостол Тадей от седемдесетте апостоли. Св. мъченица Васа Хелеспонтска. Св. Васа Солунска. Св. свещеномъченик Симеон Самоковски*).

„Преизпълнен с благочестива ревност, свети Луп разбил бездушните елински идоли, а други хвърлил в

морето. Като видели това, нечестивите идолопоклонници се преизпълнили с ярост и се нахвърлили срещу светеца с извадени мечове, възнамерявайки да го посекат, **но изпаднали в безумие и сами се посекли един друг**. **Светецът стоял невредим сред езичниците и им проповядвал словото Божие**, преизпълнен с вяра, премъдрост и Божия благодат. Въпреки всичките си усилия нечестивите не могли да вържат светеца, защото им пречела Христовата сила, която не допускала дори да се приближат до Христовия мъченик. Затова, застанали надалеч, те започнали да стрелят с лъковете си срещу него, но вместо това се поразявали взаимно. А свети Луп, който стоял пред тях като мишена, не само не бил убит, но дори не бил ранен.”

(05.09 по светския - †23 август по православния календар - Св. Ириней Лионски. Св. мъченик Луп.).

„Св. ап. Тит обърнал голям брой люде към Христа**, разрушил идолите** и следвал във всичко наставленията на своя учител.**“**

(07.09 по светския - †25 август по православния календар - Свети апостол Тит).

„Созонт чул за това езическо идолослужение и дошъл в тоя град. **Пламнал от ревност по чистата и свята вяра, без да го види някой, той влязъл тайно в идолското капище, отчупил едната ръка на идола, раздробил я на части и я раздал на бедните хора**. Езичниците узнали за това и се разгневили страшно. Градските власти започнали да търсят виновния.

За да не пострада невинен човек, Созонт се явил пред управителя на града, признал че е причина за тоя смут, и **мъжествено изповядал вярата си в единия истински Бог**. Подложен бил на ужасни мъчения, при които предал

душата си на Бога. Това станало 288 година. На следващата нощ вярващите взели тялото му и го погребали с почести.

При гроба на светия мъченик се извършвали много изцерявания.“

***(20. 09 по светския, †7 септември по православния календар - Предпразненство на Рождество Богородично. Свв. апостоли Евод и Онисифор от Седемдесетте апостоли. Св. мъченик Евпсихий. Св. мъченик Созонт*)**.

„Веднъж в Ефес имало празник на Артемида и целият народ празнувал в бели дрехи, тържествувайки и ликувайки пред Артемидиния храм; а срещу храма стоял идол на тази богиня. **И ето, свети Йоан, като се възкачил на високо място, застанал близо до идола и гръмогласно изобличил слепотата на езичниците, че не знаят кому се покланят и че вместо Бога почитат бяс**. А народът се изпълнил с ярост от това и хвърлял камъни срещу апостола, но нито един камък не го улучил; напротив, **камъните убивали тези, които ги хвърляли**. Свети Йоан, като издигнал ръце към небето, започнал да се моли - и веднага **на земята настанала жега и голям зной и паднали до двеста души от множеството, и умрели, а другите едва дошли на себе си от страх и умолявали свети Йоан за милост**, понеже били обхванати от ужас и трепет. А **когато апостолът се помолил на Бога, всички мъртви възкръснали и паднали пред Йоан, и, като повярвали в Христа, се кръстили…**

И свети Йоан останал заедно с Прохор три години в Мироновия дом, проповядвайки Словото Божие. Тук със силата на Иисуса Христа той извършил много знамения и чудеса: изцерявал болни и прогонвал бесове, **с една своя дума разрушил Аполоновия храм с всичките му идоли** и

кръстил мнозина, след като ги обърнал към вярата в Христа.“

(*09.10 по светския, †26 септември по православния календар - Успение на св. апостол и евангелист Иоан Богослов*).

„А когато мъчениците били вързани и хвърлени във водата, връзките им веднага се развързали и те стояли във водата със светли лица, радвайки се на своето кръщение. И в това време се появил един прекрасен венец, който се спуснал над тях от небето и бил чут глас, който казал:

- Бъди мъжествен, Калистрате, със стадото си и иди да починеш с тях във вечните обители.

Веднага след тези думи станало силно земетресение, от което паднал и се разсипал на прах стоящият недалеч истукан на някакъв скверен езически бог. Като видели това, сто тридесет и пет други войници, които чули дошлия към свети Калистрат глас от небето, повярвали в нашия Господ.“

(*10.10 по светския - †27 септември по църковния календар - Свв. апостоли Марко, Аристарх и Зина, от Седемдесетте апостоли. Св. мъченик Калистрат*).

„Но щом апостолът беше доведен, според заповедта на царя, пред идола на слънцето, **веднага идолът се размекна като восък и се стопи**. Голяма радост настана тогава сред християните заради тази дивна проява на чудотворната сила на Небесния Бог, а и много от невярващите се обърнаха към Господа.“

(*19.10 по светския, †06 октомври по православния календар - Свети апостол Тома*).

„Не подобава да гневим нашия Бог и да бъдем неблагодарни

за Неговите благодеяния към нас! Дори животните биха станали изобличители на нашата неблагодарност, защото и те познават господаря си, а **ние бихме се показали непознаващи Създателя си, ако почетем лъжливите богове и оставим нашия Истински Господ**.

Докато изричали това, Бог потвърдил думите им със знамение - внезапно станало силно земетресение и всички идоли паднали и се разсипали на прах. Но злобата на Валерий била силна и непреклонна. Вместо да се изуми пред неизречената Божия сила и да се надсмее над нищожността на лъжливите богове, той се оказал още по-безумен и несмислен.“

***(26.10 по светския, †13 октомври по православния календар - Свв. мъченици Карп, епископ Тиатирски, Папила дякон, Агатодор и мъченица Агатоника*).**

"- Истината ли утвърждава Омир и подобните на него стихотворци за вашите богове, или не? - попитал блаженият Кодрат.

- Те казват истината - отговорил проконсулът.

- Ако те казват истината - продължил светецът, - то не разказват ли за това, че вашите богове са прелюбодейци, ненаситни и безсрамни сладострастници, извършили противоестествени мерзости? И наистина, аз се срамувам за вас, че се покланяте на такива богове, за безнравствените деяния, за които сами съдите изобличените в тях хора! И така, вие съдите виновните в срамни деяния и в същото време смятате за богове вършещите несравнимо по-голямо беззаконие. Не трябва ли по-скоро да осъждате и да подлагате на наказание боговете за толкова многобройните им и големи безчинства? Вие не щадите хората, престъпващи закона, а боговете, постъпващи беззаконно, почитате и възхвалявате;

такива ваши богове не са богове по справедливост, а неистови, мъртви разпътници!..

Междувременно светият започнал да моли да го развържат, тъй като досега бил вързан. Предполагайки, че желае да се поклони на боговете, проконсулът заповядал да го развържат. А той бързо се приближил и хванал за краката огромния идол, хвърлил го на земята и го разбил, след това се устремил и към другите идоли, но войниците и жреците го задържали. Тогава проконсулът, разгневен, заповядал да закачат светия зад стените на капището и да го стържат с остро желязо по цялото тяло...

Като влязъл в храма на Аполон, Перений казал на мъченика:

- Познай боговете и ще бъдеш здрав: ще заповядам на лекарите да се погрижат за тебе. И така, приближи се към бог Асклепий и той ще те изцели. Бой се от величието на боговете: почети великия Аполон и Херакъл, и царя на всички богове Зевс, славния Арес и страшния Посейдон. Нима никога не си плавал с кораб по море и не си почувствал страшната сила на този бог! Поклони се и на сияещото от небесата слънце. Нима то е умряло и вече го няма на небето?

Свети Кодрат отговорил:

- Аз се покланям на Истинния Бог Отец и на Неговия Единороден Син и Светия Дух и треперя пред Неговото могъщество, величие и непристъпна слава. Аз винаги хваля и прославям Неговата неизказана сила и всемогъщество, а на мъртвите кумири няма да се покланям и няма да започна да почитам делата на човешки ръце: не се боя нито от бесовете, нито от тебе, който имаш кратковременна власт. След немного дни аз ще отида при моя Бог, а ти вечно ще стенеш горчиво, защото не си поискал да познаеш Бога, Който ти е дал този живот. Сине на сатаната, брате на дявола, приятелю на

нечестивите бесове, надминаващ свинете със своето безсловесие, разярен пес, кръвопиец, змия, по-алчен от зверовете, поглъщащ омерзителното месо в капищата! Как не се срамувате от вашето безумие и не разбирате заслепението си? Вие заколвате в жертва на боговете животни и птици - нима вашите богове, бидейки бездушни, изпитват глад? Поднеси храна към устата на идола, нима той ще я вкуси? И ако вашите богове искат жертви, то попитай когото и да е от тях, каменен или дървен, нека ти отговори - какво иска да му заколите: коза ли, вол ли, или кокошка? О, пагубници! Сами сте паднали в гибелния ров и искате и нас да повлечете в него!"

(23.03 по еретическия, †10 март по православния календар - Св. свещеномъченик Кодрат Никомидийски и с него св. мъченици Саторин, Руфин и други)

„Докато биели светия мъченик, князът му говорел:

- Принеси жертва на боговете и ще те пусна!

Но страдалецът нищо не отговарял. След това князът заповядал да горят ребрата на светеца с нажежено желязо и да поливат раните му с оцет, смесен с жлъчка, а после да ги посипват със сол. Светият мъченик издигнал очите си към небето и се молел така:

- Боже! "Покажи ми личби за добро, та да видят ония, които ме мразят, и да се засрамят ...".

След като се помолил така, той духнал срещу идолите в храма и те паднали и се разсипали на прах. Тогава светият със силен глас се обърнал към княза:

- Къде е силата на твоите богове? Защо не можаха сами на себе си да помогнат?

Всички се втурнали да бягат навън от храма, понеже били обзети от голям ужас. Излязъл и светият мъченик. И веднага щом той излязъл, целият храм се разтресъл и рухнал.“

(*23.11 по светския, †10 ноември по православния календар - Светите Олимп, Родион, Сосипатър, Ераст, Куарт и Орест*).

„После заповядал да донесат още повече дърва и съчки, да ги сложат върху светия апостол, а отгоре да ги полеят със смола. Освен това наредил да донесат неговите дванадесет златни идола и да ги поставят в кръг около огъня, като ги призовавал на помощ, та тяхната сила да попречи на апостола да се избави от пламъка и да се превърне в пепел. **А в огъня светият апостол се молел на Господ на силите да покаже непобедимата Си сила, да яви безсилието на езическите богове и да посрами онези, които им се надяват.**

И внезапно огненият пламък с ужасен гръм се устремил върху златните идоли и те се разтопили от огъня като восък. Много от присъстващите неверни били изгорени, а от разтопените идоли изригнал пламък, който в образа на змей се устремил към Фулвиан, така че той не могъл да избяга и да се избави от опасността, докато не призовал смирено апостола да го избави от гибелта. А той запретил на огъня и пламъкът веднага угаснал и подобието на огнен змей изчезнало. Фулвиан искал с почести да извади светия от огъня, но той се помолил и предал святата си душа в ръцете на Бога. Тогава князът заповядал да донесат златен одър и да положат на него честното тяло, неповредено от огъня, да го облекат в скъпоценни одежди, и като го вдигнал заедно с велможите си, го внесъл в своя дворец.“

(29.11 по светския, †16 ноември по православния календар - Св. апостол и евангелист Матей).

{{_LINK1_}}

---

buditeli.info © 2017